

॥५॥ निशम्यविचार्य ॥६॥ अपिचोति तत्रप्रायश्चित्तं सहस्रश्यामकर्णदानं अशक्यमनुष्ठातुमतएतत्पापं दुर्जरमिति भावः ॥७॥ अत्रैव प्रतिश्रुतस्य अप्रदाने विषये ॥८॥ १०॥
 ॥११॥ १२॥ १३॥ १४॥ १५॥ ब्रुवतो ध्यापस्य कथां कथयतो मुखान् श्रुतं ॥१६॥ श्रुतश्चायमिति हासः कृष्णस्य व्यासस्य नृग कथां कथयतो वासुदेवस्य वासुखात् श्रुतोऽयमर्थः ॥१७॥ १८॥

यच्च तस्य हृतं किंचिद्दत्तं वा भरतर्षभ ॥ तपस्तप्तमथोवापि सर्वतस्योपहन्यते ॥५॥ अथैतद्दत्तं न प्राहुर्धर्मशास्त्रविदो जनाः ॥ निशम्य भरतश्रेष्ठब्रु
 ह्यापरमयुक्तया ॥६॥ अपिचोदाहरंती मंधर्मशास्त्रविदो जनाः ॥ अभ्यानां श्यामकर्णानां सहस्रेण समुच्यते ॥७॥ अत्रैवोदाहरंती ममिति हासं पु
 रातनं ॥ शृगालस्य च संवादं वानरस्य च भारत ॥८॥ तौ सखा यो पुरा ह्यास्तां मानुषत्वे परंतप ॥ अन्यां यो निःसमापन्नौ शाग्रीं लीवानरीं तथा ॥९॥ ततः
 परास्मिन् रवादं तं शृगालं वानरो ब्रवीत् ॥ इमं शानमध्ये संप्रेक्ष्य पूर्वजातिमनुस्मरन् ॥१०॥ किं त्वया पापकं पूर्वं कृतं कर्म सुदारुणं ॥ यस्त्वं इमं शा
 ने मृतकान् पृतिकान् त्सि कुत्सितान् ॥११॥ एवमुक्तः प्रत्यवाच शृगालो वानरं तदा ॥ ब्राम्हणस्य प्रतिश्रुत्य नमया तदुपाहृतं ॥१२॥ तत्कृते पाप
 कीं यो निमापन्नोऽस्मि प्लवंगम ॥ तस्मादेवं विधं भक्ष्यं भक्षयामि बुभक्षितः ॥१३॥ भीष्म उवाच ॥ शृगालो वानरं प्राह पुनरेव नरोत्तम ॥
 किं त्वया पातकं कर्म कृतं येनासि वानरः ॥१४॥ वानर उवाच ॥ सदाचारं फलाहारो ब्राम्हणानां प्लवंगमः ॥ तस्मान्न ब्राम्हणस्त्वं तु हर्त
 व्यं विदुषा सदा ॥ समं विवादो मोक्तव्यो दातव्यं च प्रतिश्रुतं ॥१५॥ भीष्म उवाच ॥ इत्येतद्ब्रुवतो राजन् ब्राम्हणस्य मया श्रुतं ॥ कथां कथयतः पुण्यां
 धर्मज्ञस्य पुरातनीं ॥१६॥ श्रुतस्यापि मया भूयः कृष्णस्यापि विशांपते ॥ कथां कथयतः पूर्वं ब्राम्हणं प्रति पांडव ॥१७॥ न हर्तव्यं विप्रधनं क्षंतव्यं
 तेषु नित्यशः ॥ बालाश्च नावमंतव्यौ दरिद्राः कृपणा अपि ॥१८॥ एवमेव च मां नित्यं ब्राम्हणाः संदिशंति वै ॥ प्रतिश्रुत्य भवेद्देयं नाशाकार्यो हि जौत्त
 मे ॥१९॥ ब्राम्हणो ह्याशया पूर्वं कृतया एथिर्वीपते ॥ सुसमिद्धो यथा दीप्तः पावकस्तद्विधः स्मृतः ॥२०॥ यं निरीक्षेत संक्रुद्ध आशया पूर्वं जातया ॥
 प्रदहेच्च हितं राजन् कक्षमक्षय्यभग्यथा ॥२१॥ स एव हि यदा तुष्टो वचसा प्रतिनंदति ॥ भवत्यगदसंकाशो विषये तस्य भारत ॥२२॥ पुत्रान्योत्रा
 न्यश्वेष्वेव बांधवांस्तचिवांस्तथा ॥ पुरंजनपदं चैव शांतिरिष्टेन पोषयेत् ॥२३॥ एतद्विपरमं तेजो ब्राम्हणस्येह दृश्यते ॥ सहस्रकिरणस्येव सवितुर्धर
 णीतले ॥२४॥ तस्माद्दातव्यमेवेह प्रतिश्रुत्य युधिष्ठिर ॥ यदीच्छेच्छोभनां जातिं प्राप्तुं भरतसत्तम ॥२५॥ ब्राम्हणस्य हि दत्तेन ध्रुवं स्वर्गो ह्यनुत्तमः ॥
 शक्यः प्राप्तुं विशेषेण दानं हि महती क्रिया ॥२६॥

आशाबंध्याशा ॥१९॥ २०॥ अक्षय्यं पित्रर्थमुद्दिष्टं दानं फलं केद्व्यक्षय्यभग्नभिः ॥२१॥ अगदसंकाशः चिकित्सकतुल्यः ॥२२॥
 शांतिरिष्टेन शांत्याहितेन क्षेमेण रिष्टं क्षेमे इति मेदिनी ॥२३॥ २४॥ २५॥ २६॥